

Peter MacIntyre*

Entrevista



Peter MacIntyre va inaugurar la càtedra de multilingüisme Linguamón-UOC ■ CRISTINA CALDERER

“Una llengua no mor mai si es fa servir”

PSICOLOGIA • El canadenc Peter MacIntyre explica els motius per utilitzar un segon idioma **CONSTÀNCIA** • Defensa que l'actitud dels parlants és bàsica per mantenir la llengua viva **Per Carol Biosca**

El canadenc Peter MacIntyre, un estudiós dels processos que hi ha darrere l'estudi i la comunicació en una segona llengua, va ser l'última setmana de març a Barcelona per parlar de les motivacions psicològiques que porten algú a fer servir una segona llengua apresada. El doctor MacIntyre va inaugurar amb la seva conferència la càtedra de multilingüisme Linguamón-UOC, una iniciativa conjunta de la Universitat Oberta de Catalunya i la Casa de les Llengües, un espai de reflexió sobre el paper de les llengües i el multilingüisme a Europa.

Què fa que una persona es decideixi a utilitzar una segona llengua?

Els motius poden ser d'índole molt diversa, però n'hi ha tres de fonamentals: bé per qüestions de patrimoni familiar, per temes professionals o senzillament per la voluntat de conèixer gent que parla aquella llengua. En qualsevol cas, és difícil imaginar que algú es decideixi a aprendre una segona llengua sense que hi hagi al darrere una motivació de pes. Aprendre una llengua requereix una inversió molt gran de temps i d'esforç que obliga a enfrontar-se a situacions de comunicació que per a un aprenent resulten molt complicades. Hi ha d'haver una motivació molt gran per compensar tota aquesta inversió.

Quina mena d'estratègies d'aprenentatge han d'utilitzar els docents perquè aquesta segona llengua que s'aprèn acabi sent una llengua d'ús?

La figura del docent és molt important, jo diria que fonamental, en l'aprenentatge d'una segona llengua, perquè dins de l'aula es converteix en el representant del col·lectiu de parlants de la llengua que es vol aprendre. És la gran connexió amb la comunitat lingüística de la llengua d'aprenentatge. Cal, per tant, que aquest professor tingui una bona relació afectiva amb els estudiants, que els esperoni a parlar tant com sigui possible i que deixi per més endavant les qüestions gramaticals.

S'ha d'incidir més en els aspectes comunicatius de la llengua?

Els aspectes comunicatius són l'essència. Una llengua no pot ser mai una peça de museu, quelcom que has après per no fer servir mai. Si no et serveix per comunicar-te amb els altres, deixa de tenir sentit.

Fins a quin punt és important per millorar la interacció entre el qui ensenya la llengua i els qui l'aprenen que el mestre tingui un coneixement de la realitat social i cultural del país?

És imprescindible, perquè l'interès per la cultura és una de les qüestions més motivadores a l'hora d'aprendre una segona llengua. Com més representi i ensenyi el docent aquesta cultura, més atraurà els estudiants a interessar-s'hi.

Però, almenys a Catalunya, es demostra que no n'hi ha prou amb la figura del mestre. Es dona la paradoxa que cada cop hi ha un coneixement més gran del català per part de la po-

blació nouvinguda, i, en canvi, en disminueix la presència al carrer.

L'experiència europea ens demostra que, per garantir la pervivència d'una llengua, cal o bé que hi hagi o un suport institucional o uns àmbits formals en què aquesta llengua sigui present, o bé que existeixin uns àmbits més informals, més socials, en què la gent pugui utilitzar-la. En la majoria dels casos, que hi hagi una combinació de totes dues coses. Evidentment, si un dels dos àmbits falla, cal que l'altre pugui compensar-lo.

Tornant al cas català, de quina manera es podria actuar sobre l'àmbit informal per garantir la pervivència social de la llengua?

Per mantenir una llengua viva és fonamental l'actitud dels parlants. Una llengua pot arribar a sobreviure amb molt pocs parlants si aquests en fan ús. Per exemple, a Nova Escòcia, que és la província atlàntica del Canadà on resideixo, hi ha encara uns centenars de parlants de gaèlic escocès. Si aquesta llengua s'hi manté viva és per les actituds positives, per les ganes, per la motivació d'aquests parlants de mantenir-la i d'utilitzar-la en diversos contextos. La situació no és comparable amb el cas de Catalunya, però la lliçó sí: les actituds són fonamentals. Una llengua no morirà mai si es fa servir.

* Peter MacIntyre és professor de psicologia a la Universitat de Cap Breton de Sydney, a la província canadense de Nova Escòcia.

EDUCACIÓ



Avui comença a tot Catalunya el període de preinscripció per al proper curs escolar ■ MARTA PÉREZ

Comença el termini de preinscripció per al curs 2007-2008

■ 150.000 famílies tenen fins al 20 d'abril per demanar les seves preferències escolars

Redacció
BARCELONA

Avui comença el termini de preinscripció escolar per al proper curs 2007-2008, que finalitzarà el 20 d'abril i el qual, segons el departament d'Educació, afectarà prop de 150.000 famílies. El nou decret d'admissió d'alumnes dona prioritat a les famílies que ja tenen fills al centre (40 punts) i a la proximitat del domicili familiar (30 punts).

A més, si el lloc de treball dels pares és a la mateixa àrea de proximitat, la família rep vint punts i, en el cas de Barcelona, si el domicili és al mateix districte municipal, quinze (els tres criteris referents a la proximitat són excloents).

El decret d'admissió té en compte, a més, la renda familiar, que puntua deu

punts, la discapacitat superior al 33 per cent de l'alumne, pare o germans, que compta deu punts, i, en el cas del batxillerat, l'expedient acadèmic.

Família nombrosa

Com a nous criteris complementaris, que només es podran fer servir en cas d'empat, hi ha els quinze punts si l'alumne pertany a una família nombrosa o quinze punts més si l'alumne pateix una malaltia crònica del sistema digestiu, endocrina o metabòlica. Aquests dos punts són els que han creat més polèmica del decret aprovat pel nou govern, ja que en l'anterior text aquestes condicions eren prioritàries, però el nou conseller, Ernest Maragall, havia pretès eliminar-les completament, cosa que no va poder fer per les queixes de diversos col·lectius.

Les famílies podran conèixer quin centre educatiu els ha estat assignat a través del mòbil. ■

INFÀNCIA

El 50% de nens indis són víctimes sexuals

■ En la meitat dels casos el menor coneix perfectament l'adult que l'està agredint

Redacció
NOVA DELHI

Un de cada dos menors de l'Índia ha estat víctima d'abusos sexuals en algun moment, i en la meitat dels casos els agressors eren persones que la víctima coneixia, segons les conclusions d'un informe que va presentar ahir la ministra per a la Dona i el Desenvolupament Infantil, Renuka Chowdhury.

Els més afectats estan en la franja entre els 5 i els 12 anys, i les regions on s'han donat més situacions d'abusos sexuals són Andhra Pradesh (centre sud), Bihar i Assam (al nord-est) i Delhi.

L'estudi, elaborat per l'ONG Prayas en col·laboració amb l'UNICEF, indica, a més, que dos de cada tres menors ha patit violència física, i en aquest cas hi ha més víctimes entre els nens que entre les nenes. Una dada preocupant, va indicar la ministra índia, és que en vuit de cada deu casos són els pares els qui maltracten les criatures. ■